

SZNAUCER OLBRZYM
(Riesenschнауzer)

POCHODZENIE: Niemcy.

DATA PUBLIKACJI OBOWIĄZUJĄCEGO WZORCA: 06.03.07.

UŻYTKOWOŚĆ: Pies użytkowy i do towarzystwa.

KLASYFIKACJA F.C.I. : Grupa 2. Pinczery, sznaucery, molosy i szwajcarskie psy do zaganiania bydła.
Seksja 1.1 Pinczery.
Obowiązują próby pracy.

KRÓTKI RYS HISTORYCZNY : Pierwotnie sznaucer olbrzym wykorzystywany był w południowych Niemczech do zaganiania bydła. Na przełomie XIX i XX wieku grupa hodowców doceniła zalety użytkowe i wspaniały charakter tych psów. W 1913 założono dla nich księgi rodowodowe, a w roku 1925 sznaucer olbrzym został oficjalnie uznany za rasę służbową.

WRAŻNIE OGÓLNE: Duży, mocny, raczej krępy niż lekki. Powiększony, silniejszy sznaucer. Pies o niewzruszonym charakterze, gotów do obrony, jego wygląd wzbudza respekt.

WAŻNE PROPORCJE:

- Sylwetka kwadratowa : wysokość w kłębie niemal równa długości tułowia.
- Długość głowy (mierzona od czubka nosa do guza potylicznego) stanowi połowę długości tułowia (mierzonej od kłębu do nasady ogona).

ZACHOWANIE / TEMPERAMENT : Typowe dla psa tej rasy są łagodny i wyrównany temperament, oraz niezachwiana lojalność wobec właściciela. Dobrze rozwinięte narządy zmysłów, inteligencja, łatwość w szkoleniu, siła, wytrzymałość, szybkość i odporność na złą pogodę i choroby czynią z niego doskonałego psa do towarzystwa, służbowego, użytkowego i sportowego.

GŁOWA

MÓZGOCZASZKA

- Czaszka : Mocna, długa, potylica słabo widoczna. Głowa proporcjonalna do rozmiarów psa, podkreślająca jego siłę. Wierzch głowy płaski, bez zmarszczek, linia profilu równoległa do linii grzbietu nosa.
- Stop: Wydaje się znaczny za sprawą obfitych brwi.

TRZEWIOCZASZKA

- Nos: Trufla nosa dobrze rozwinięta, zawsze czarna.
- Kufa: Kształtu tępego klina. Grzbiet nosa prosty.
- Wargi: Czarne, suche i przylegające, także w kącikach.
- Uzębienie: Szczęki mocne, uzębienie kompletne (42 białe zęby zgodnie z wzorem zębowym), zgryz nożycowy, równy i ścisły. Mięśnie policzków dobrze rozwinięte, ale policzki nie są aż tak widoczne, aby zmieniały prostokątny kształt głowy (podkreślony przez brodę).
- Oczy : Średniej wielkości, owalne, skierowane do przodu, ciemne, o żywy wyrazie. Powieki dobrze przylegające.

- Uszy: Wysoko osadzone, wiszące, kształtu litery V, wewnętrzną krawędzią przylegające do policzków, skierowane do przodu w kierunku skroni. Jednakowo załamane, nie wyżej niż na linii wierzchołka czaszki.

SZYJA: Mocna, dobrze umięśniona, sucha, szlachetnie wygięta, płynnie przechodzi w łopatki, oddaje siłę psa. Skóra przylegająca, bez fałd.

TUŁÓW

Linia górna: Lekko opada od kłębu ku tyłowi.

Kłęb: Stanowi najwyższy punkt grzbietu.

Grzbiet: Mocny, krótki i dobrze związany.

Łędźwie: Krótkie, mocne i głębokie. Odległość od ostatniego żebra do miednicy na tyle mała, by pies sprawiał wrażenie krótkiego.

Zad: Lekko zaokrąglony, niepostrzeżenia przechodzący w nasadę ogona.

Klatka: Umiarkowanie szeroka, na przekroju owalna, sięga łokcia. Przedpiersie, utworzone przez rękojeść mostka, wyraźne.

Linia dolna i brzuch: Słabizna nie za bardzo podciągnięta, ładne przejście od klatki piersiowej do brzucha.

OGON: Naturalny, pożądany sierpowaty lub szablasty.

KOŃCZYNY

KOŃCZYNY PRZEDNIE Oglądane z przodu mocne, proste i ustawione nie za blisko siebie; oglądane z boku – przedramiona proste.

Łopatki: Przylegające do klatki piersiowej i dobrze umięśnione, górnymi krawędziami wystające powyżej kręgów odcinka piersiowego. Jak najbardziej ukośnie ułożone, mniej więcej pod kątem 50° do linii poziomej.

Ramię: Przylegające do tułowia, mocne i dobrze umięśnione, z łopatką tworzy kąt 95 – 100°.

Łokcie: Przylegające, nie wykręcone na zewnątrz ani do wewnątrz.

Przedramię: Dobrze rozwinięte i umięśnione. Oglądane z przodu i z boku idealnie proste.

Nadgarstek: Mocny.

Śródreżce: Mocne i sprężyste. Oglądane z przodu – pionowe, oglądane z boku – trochę nachylone w stosunku do podłoża.

Łapy: Krótkie, okrągłe, palce zwarte i wysklepione (łapa kocia), opuszki mocne, pazury krótkie, czarne i mocne.

KOŃCZYNY TYLNE: Oglądane z boku – dobrze kątowne, oglądane z tyłu – równoległe, ustawione nie za blisko siebie.

Udo: Średniej długości, szerokie, dobrze umięśnione.

Staw kolanowy: Nie wykręcony do wewnątrz ani na zewnątrz.

Podudzie: Długie, mocne, żyłaste, przechodzi w mocny staw skokowy.

Staw skokowy: Wyraźnie kątowny, mocny, nie wykręcony do wewnątrz ani na zewnątrz.

Śródstopie: Pionowe do podłoża.

Łapy: Nieco większe od przednich. Palce zwarte i wysklepione. Pazury krótkie i czarne.

CHODY: Elastyczne, eleganckie, dziarskie, swobodne i przestrzenne. Wykrok kończyn przednich możliwie najdłuższy; kończyny tylne z dobrym i sprężystym wykrekiem dają prawidłowy napęd. Przednia i tylna noga stawiane są do przodu jednocześnie. Grzbiet, więzadła i stawy pozostają stabilne.

SKÓRA : Dobrze przylegająca na całym ciele.

SZATA

SIERŚĆ: Powinna być twarda, szorstka i gęsta; składa się gęstego podszerstka i nie za krótkiej okrywy, przylegającej do ciała. Włos okrywowy szorstki, dostatecznie długi, aby ocenić jego strukturę, ani szpeciniasty, ani falisty. Na kończynach włos nie tak twardy, jak na tułowiu. Na wierzchu głowy i uszach sierść krótka. Charakterystyczna jest broda, która nie powinna być całkiem miękka, i krzaczaste brwi, trochę przykrywające oczy.

MAŚC

- Czysto czarna z czarnym podszerstkiem.
- Pieprz i sól.

Celem hodowlanym w odmianie pieprz i sól jest uzyskanie maści w pośrednim odcieniu, jednolicie rozłożonej, z szarym podszerstkiem i dobrze pigmentowaną okrywą koloru pieprzu.

Dozwolone są odcienie od ciemno szarego, żelazistego, po srebrno szary, zawsze z ciemną maską w odcieniu harmonizującym z barwą tułowia. Wyraźne jasne znaczenia na głowie, piersi i kończynach są niepożądane.

WIELKOŚĆ I WAGA :

Wysokość w kłębie : Psy i sukienki : 60 do 70 cm.

Waga : Psy i sukienki : 35 do 47 kg.

WADY : Wszelkie odchylenia od podanego wzorca powinny być uznane za wady i oceniane w zależności od stopnia nasilenia i wpływu na zdrowie i sprawność psa.

W szczególności:

- Głowa zbyt mała lub zbyt duża.
- Ciężka lub okrągła czaszka.
- Zmarszczki na głowie.
- Kufa krótka, wąska lub szpiczasta.
- Zgryz cęgowy.
- Mocno wyrażone policzki lub kości policzkowe.
- Oczy jasne, zbyt duże, okrągłe.
- Uszy nisko osadzone, zbyt długie lub niejednakowo załamane. .
- Luźna skóra na szyi.
- Podgardle. Wątki kark.
- Grzbiet długi, nie związany, zapadnięty.
- Grzbiet karpiowaty.
- Spadzisty zad.
- Ogon od nasady skierowany w kierunku głowy.
- Długie łapy.
- Inochód.
- Sierść zbyt krótka, zbyt długa, miękka, falista, kosmata, jedwabista, maść biała lub z białymi albo innymi znaczeniami. .
- Brązowy podszerstek.
- U odmiany pieprz i sól: czarna pręga lub siodło na grzbiecie.
- Odchylenie od podanych rozmiarów do 2 cm.

WADY DUŻE

- Nieprawidłowy wyraz płci (np. psy o suchym wyglądzie).

- Budowa wyraźnie ciężka lub lekka.
- Łokcie wykręcone na zewnątrz.
- Strome kątownie tyłu.
- Stawy skokowe wykręcone na zewnątrz.
- Odchylenie od podanych wymiarów o 2 do 4 cm.

WADY DYSKWALIFIKUJĄCE

- Lęklność, agresja, nadmierna podejrzliwość, nerwowość.
- Widoczna degeneracja budowy.
- Całkowicie odwrócony wyraz płci.
- Wady zgryzu: przodozgryz, tyło zgryz, krzywe szczęki.
- Oczywiste wady budowy, sierści i umaszczenia.
- Odchylenie od podanych wymiarów o więcej niż 4 cm.

Każdy pies o nienormalnej budowie i/lub przejawiający zaburzenia zachowania powinien być zdyskwalifikowany.

N.B. : Samce muszą mieć dwa normalnie wykształcone jądra, w pełni wyczuwalne w mosznie.